

Η Πρώτη μου αγάπη

Σε συνάντησα μια μέρα στην ακρογιαλιά
Η όψη σου ήτανε χλωμή
Σε σχέση με την λαμπρότητα της άμμου
Η μέρα φάνταζε πυκνή
Σε αντίθεση με το καθαρό σαν αμόλυντου εμβρύου πρόσωπό σου
Τα χείλια σου κόκκινα αλλά και όχι
Είχανε ίδια απόχρωση με το έκτο χρώμα μετά την δύση του ηλίου
Τα δόντια σου λαμπερά όπως ο χρυσός στο βυθό του πελάγους
Αστραφτερός και καθαρός
Τα χέρια σου θύμιζαν μυρμήγκι που κουβαλάει βαρύ σπόρο
Αδύνατον να σηκώσουν κάτι παραπάνω
Το κορμί σου εύθραυστο τόσο εύθραυστο
Όστε το βαμβάκι θα χάραζε το ευθυτενές κορμάκι σου
Οι πατουσίτσες σου μισοτυλιγμένες με την άσπλαχνη και θορυβώδη θάλασσα
Και μετά μου μίλησες
Η φωνή σου ακούστηκε σαν από τα βάθη της θάλασσας
Απέραντη και βουβή
Μόνο από το ανακύκλισμα των κυμάτων και το άρωμα σου
Καταλάβαινα ότι δεν τα είχα εντελώς χαμένα
Είχες ένα άρωμα μεθυστικό βαθύ σαν γεύση λωτού
Και τότε κατάλαβα ότι εσύ και μόνο ΕΣΥ είσαι θα είσαι η πρώτη μου αγάπη

ΜΑΡΑΓΚΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ